

TOTHOM TÉ UN COSTAT POSITIU, BUSCA'L

Ja tenim nou lema de Campanya i ens tornem a preguntar com sempre: **Què vol transmetre aquest lema?** La idea d'aquesta reflexió és la de donar quatre pinzellades sobre el sentit del lema i passar algunes pautes per treballar-la als centres.

EL SENTIT DEL LEMA

Unes breus reflexions prèvies:

1. Fixem-nos que el sentit de tota Campanya és que arribi als altres (= que sigui transformadora dins el nostre ambient) i, per tant, la Campanya no *acaba* fins que l'acció no repercuteix d'alguna manera en els altres. Dit d'una altra manera, són els altres els qui reben el fruit de la nostra acció. Segons els afecti o no el que hem fet, segons hagi estat o no realment transformadora, la nostra acció haurà estat encertada o no.
2. La característica principal de l'acció (no ens cansarem mai de repetir-ho) és que ha de "moure" als qui la porten a terme i als qui poden ser "afectats" per aquesta acció. Moltes vegades plantejem accions massa "moralistes", massa enfocades a aspectes personals o interiors (millorar certes actituds personals o als grups) i ens oblidem que l'acció ha d'acomplir una funció comunitària, ha de portar a terme uns plantejaments determinats, és a dir, ha de suposar un moviment en el sentit més literal de la paraula i també en el sentit més mijaquer del terme (ens ha d'unir o identificar a tots els grups en l'acció).
3. Al MIJAC (com als altres moviments apostòlics) l'acció ha de ser transformadora. Sí, transformadora. No fem una acció simplement per posar-nos en moviment, sinó que volem canviar allò que no funciona des del nostre punt de vista creient. Volem transformar positivament (cristianament) la realitat. Aquest és l'objectiu de tota Campanya al MIJAC.
4. Els passos per programar l'acció són els que tothom coneix: el veure-jutjar-actuar-celebrar de la Revisió de vida (RdV). No podem anar directament a *l'actuar* si abans no hem fet un *veure* acurat i un *jutjar* esperançador que ens porti a uns objectius molt concrets (que tothom pugui entendre, avaluar i celebrar). Encara que la Campanya té una part institucional (diocesana i catalana), tots els grups l'han de treballar des de l'inici (el *veure* és tan important com *l'actuar*) per tal que sigui la **seva** campanya i no una dinàmica imposada des del Moviment. La nostra acció només tindrà èxit (trobarem *el costat positiu* dels altres) si està ben planificada, si hem sabut "buscar" bé i si ens hem aturat a reflexionar des de l'Evangelí allò que hem descobert.

Què vol dir aquest lema?

El sentit del lema sembla prou evident: és una crida a confiar en les persones, a esperar en elles, perquè sempre hi ha un "costat positiu" en tots i cadascú de nosaltres.

És molt evangelitzador que siguin els infants els qui ens hagin recordat aquesta escandalosa veritat en el context global tan desencisador en el que estem immersos, envoltats sempre de notícies sobre la crisi econòmica; la violència de gènere; el desnonament continu de famílies que ho perden tot; la retallada generalitzada dels serveis socials més bàsics, etc., etc., etc.

Són els infants els que han sortit a "salvar-nos" i ens "mouen" a posar en marxa l'apostolat al qual estem cridats com a militants: "busca'l" ens han dit els infants. "»-Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangelí a tota la humanitat." Ens diu Jesús (Mc 16, 15).

A la crida d'aquest lema, no podem quedar-nos amb els braços creuats, ni podem desentendre la urgència de l'acció a la que ens convida. Companys i amics: anem a buscar el costat positiu de les persones que ens envolten!!! De ben segur que Jesús ens espera en totes i cadascuna d'elles.

EL SENTIT EVANGELITZADOR DEL LEMA

Per començar, l'èmfasi de l'acció al MIJAC no és el *fer coses* per sentir-nos *moviment*, sinó més aviat, just el contrari: degut a que ens sentim un *Moviment*, ens plantejem una sèrie de coses (la Campanya és una d'elles). I el MIJAC és un moviment evangelitzador, això és, un moviment que vol portar a terme els valors evangèlics que es desprenen de la persona de Jesús, d'aquell home que va ser capaç de veure la llavor del Regne en tota la realitat creada i que va donar la seva vida perquè tothom poguéssim experimentar ja el sentir-nos fills de Déu.

A l'**Evangelí** trobem molts petits testimonis de Jesús que ens conviden a entendre el sentit transformador del lema actual. Veiem alguns d'aquests exemples:

- Jesús ens convida a seguir l'exemple de Déu-Pare:

»*¿Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? O bé, si li demana peix, li donarà una serp? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen.* (Mt 7, 9-11)

- No hem de jutjar als altres per les aparences:

»*Què us en sembla? Un home tenia dos fills. Va anar a trobar el primer i li va dir:*

»-*Fill, vés avui a treballar a la vinya.*

»*Ell li va respondre: »-No hi vull anar.*

»*Però després se'n penedí i va anar-hi. Aquell home anà a trobar el segon i li digué el mateix. Ell va respondre:*

»-*De seguida, senyor. »Però no hi va anar. Quin d'aquests dos va fer la voluntat del pare?* (Mt 21, 28-31)

- Hem de defugir de fer qualsevol judici dels altres (perquè acabarà essent fals):

Vosaltres judiqueu amb criteris purament humans; jo no judico ningú. (Jn 8, 15)

- Hem d'aprendre a estimar tothom com Déu-Pare ens estima:

»*Ja sabeu que es va dir: Estima els altres, però no estimis els enemics.*

»*Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? ¿No fan el mateix els publicans? I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans?*

»*Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial.* (Mt 5, 43-48).

- Sempre hem d'esperar coses bones (bons fruits) dels altres:

-*Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà. Llavors digué al qui li menava la vinya:*

»-*Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la. Per què ha d'ocupar la terra inútilment?*

»*Ell li respongué:*

»-*Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fems, a veure si dona fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar.* (Lc 13, 6-9).

- Tothom està cridat a canviar de vida i seguir a Jesús:

Mentre se n'anava, Jesús veié tot passant un home que es deia Mateu, assegut al lloc de recaptació d'impostos, i li digué:

»-*Segueix-me. Ell s'aixecà i el va seguir.*

Després, mentre era a taula a casa seva, van acudir-hi molts publicans i altres pecadors i es posaren a taula amb Jesús i els seus deixebles. Quan els fariseus ho veieren, digueren als deixebles:

» -Per què el vostre mestre menja amb els publicans i els pecadors? Jesús ho va sentir i digué:
 »-El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir allò de: El que jo vull és amor, i no sacrificis. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors. (Mt 9, 9-13)

I, com hem dit en d'altres ocasions, Jesús mateix ens convida a donar a conèixer la nostra acció:

➤ Jesús ens convida a anunciar el que fem:

»-Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. I feliç aquell qui no em rebutjarà! (Mt 11, 4-6)

»-No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran. (Mt 28, 10)

I els envià a anunciar el Regne de Déu i a curar els malalts. (Lc 9, 2)

➤ Jesús també ens anima a que no amaguem la nostra acció:

»I ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa. (Mt 5, 15)

➤ ... A saber rellegir l'acció amb els ulls de la fe:

»-Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?

»El rei els respondrà:

»-Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu. (Mt 25, 37-40)

I, finalment, Jesús també ens convida a donar gràcies pels fruits de l'acció:

➤ Cal celebrar amb alegria allò que hem aconseguit:

»-Si un home d'entre vosaltres té cent ovelles i en perd una, ¿no deixa les noranta-nou al desert i va a buscar la perduda fins que la troba? I quan l'ha trobada, ¿no se la posa a les espatlles ple d'alegria i, arribant a casa, convida els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat l'ovella que havia perdut"? (Lc 15, 4-6)

➤ ... encara que sigui petit:

Llavors va arribar una viuda pobra que hi tirà dues petites monedes de coure. Jesús va cridar els seus deixebles i els digué:

»-Us asseguro que aquesta viuda pobra ha tirat al tresor més que tots els altres. Tots han donat el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que posseïa, tot el que tenia per a viure. (Mc 12, 42-44)

Algunes eines per treballar la Campanya:

1. Amb els animadors:

- RdV programada sobre el sentit que hem de donar a la Campanya:

Veure:

- Com hem planificat (o volem planificar) la Campanya?
- En quins aspectes hem d'incidir a l'hora de fer el veure de la Campanya?
- Quin ha de ser el nostre paper en la programació d'aquesta Campanya?
- Com podem ajudar als grups a que planifiquin bé la Campanya?
- Quins elements ha de tenir una bona acció transformadora?

Jutjar:

A partir del que diu Jesús (qualsevol dels textos proposats).

- Què destaca Jesús en aquest text?
- A què em convida Jesús?

Actuar:

- Com hem de plantejar la Campanya al Centre?
- Què ens podran agrair de la Campanya?

- **EdE****Orientacions per a la lectura del text de: Mt 21, 28-31**

Aquest text ens convida a adonar-nos que el món no està dividit en bons i dolents i que les persones no sempre actuem de manera coherent i irreprotxable.

El text té tres protagonistes:

- El "pare" que és el que crida als fills indistintament a que vagin a treballar a la vinya i sobre el que no se'ns explica cap reacció davant l'actitud d'un i de l'altre. No sabem si va a cridar al segon perquè el primer li ha dit que no o si d'entrada ja tenia la intenció de cridar a tots dos a que anessin a treballar. Simplement fa la crida. Els envia a la vinya.
- El primer fill (el gran), d'entrada diu que no vol anar, però després se'n penedeix i va. Sembla una persona amb caràcter, que vol anar a la seva, que no li agrada dedicar-se sempre a fer les tasques de casa que li encomana el pare (no ens recorda al fill gran de la paràbola del Pare misericordiós?), però també se'n adona que el que ha fet ha estat malament, que ha ofès al seu pare, i marxa cap a la vinya.
- El segon fill (el petit), d'entrada diu que sí que anirà perquè sap que és la resposta que espera el seu pare, però mogut pel seu egoisme, per la seva comoditat o simplement perquè sap que podrà explicar-li al seu pare qualsevol excusa que el convenci, no va.

Altres elements a tenir en compte:

- La vinya. En la Bíblia, la vinya, sempre fa referència al poble d'Israel, "l'heretat del Senyor". La paràbola, doncs, fa referència a la tasca profètica o apostòlica que Déu encomana als seus elegits: *"molts són cridats, però pocs són escollits."* (Mt 22, 14).
- El senyor de la vinya la té en tanta estima que enviarà al seu propi fill amb el preu de la seva pròpia vida. De tal manera que: *»Quan vingui l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?* (Mt 21, 33-40).
- El que importa no és el que diem (les paraules poden estar buides), sinó el que surt del cor:
»No tothom qui em diu: "Senyor, Senyor", entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel. (Mt 7, 21)

Hipòcrites! Amb tota la raó Isaïes va profetitzar de vosaltres quan digué:

»Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi.

El culte que em donen és buit, les doctrines que ensenyen són preceptes humans.

Llavors cridà la gent i els digué:

-Escolteu i enteneu-ho bé: El que fa impur l'home no és allò que entra a la boca; és el que en surt, allò que el fa impur. (Mt 15, 7-11)

Per meditar:

- Normalment paro atenció al que se'm demana? Com responc?

- *Tinc en compte que la meua resposta també condiona com em veuen els altres?*
- *Alguna vegada he sentit la crida que Déu em fa? Quina ha estat la meua resposta?*
- *Estar al MIJAC per mi és escoltar la crida de Déu a treballar la seva vinya?*

Pautes per a l'estudi d'Evangelí:

- Prendre un temps de silenci.
- Rellegir lentament el text.
- Mirar i escoltar les persones de l'escena bíblica.
- Plantejar-nos les següents preguntes:
 - Què és el que em diu Jesús amb aquesta paràbola?
 - Com tot això il·lumina la nostra acció?
 - Què ens demana als animadors, als infants, al Moviment?
- Tenir una actitud de:
 - Silenci, de pau, de tranquil·litat.
 - No tenir por de quedar-se *contemplant* una paraula, una frase...
 - Restar obert envers el que em suggereixi la paràbola.
 - Deixar que l'Esperit parli en mi, no posar-hi obstacles.

2. Amb els infants:

- **EdE** per a infants:

EXPLICACIÓ DE LA DINÀMICA

Moment en què es pot fer aquest EdE:

Aquest text anirà molt bé per treballar-lo en el jutjar de la Campanya, encara que es pot treballar en qualsevol moment en què es cregui convenient segons la dinàmica del grup, el treball fet, etc.

Preparació de l'EdE:

- Fer al grup la *baldufa del si - no* en un paper (es pot fotocopiar el dibuix de l'**annex 1**).
- Enganxar un tros de cartolina a sota del full per donar-li consistència.
- També es pot pintar abans de començar el joc.
- Fer un forat al mig i posar un llapis petit que farà d'eix sobre el que girarà la baldufa.

Explicació de la dinàmica amb els infants:

Es pot explicar la paràbola o es pot llegir directament el text de **Mt 21, 28-31**.

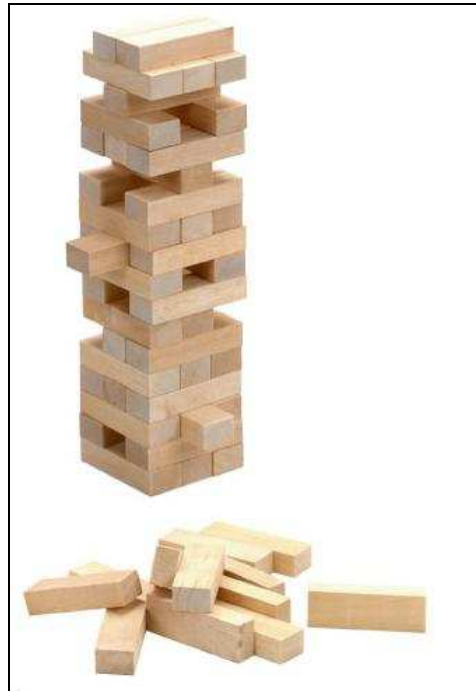
Després es juga a "**la Torre**":

La Torre és un joc d'habilitat física i mental, en el qual els participants (que poden ser de dos en endavant), han de retirar blocs d'una torre per torns i situar-los en la seva part superior, fins que aquesta caigui. És a dir, perd qui en treure o posar la peça fa que es desplomi la torre.

Es juga amb 54 blocs de fusta que s'ubiquen en formació creuada per nivells de tres blocs junts (han de tenir la proporció correcta, de manera que formin un quadrat quan es posen junts) fins a conformar una torre de 18 nivells d'altura. En el seu torn, cada jugador haurà de retirar un bloc de qualsevol dels nivells inferiors de la torre utilitzant només dos dits i procurant que no caigui la torre, i posar-lo a la part superior de la torre per formar nous nivells i fer créixer la seva mida.

Guanya el jugador que realitza la jugada anterior a la que faci caure la torre. Cal esperar cinc segons després del moviment del jugador anterior, en cas contrari, si es toca abans la torre i aquesta cau, es perd.

La novetat és que abans de cada torn, han de llançar la baldufa. Si els hi surt: si-si o no-si, poden jugar. Si els hi surt: si-no o no-no, han de saltar el torn sense jugar.

En acabar se'ls convida a que expliquin com s'han sentit en el joc (quan han hagut de saltar el torn i quan sí han pogut jugar; quan han mogut i no se'ls ha caigut o quan han fet caure la torre).

Després han d'omplir la taula que tenen a **l'annex 1** sobre la Campanya:

- Han de posar en quines situacions hem descobert el costat positiu dels altres, a què ens hi convida Jesús i finalment li donem gràcies per tot el que ha sortit a l'EdE (el que hem après, el que ens descobert, el que ens han fet veure els altres, les conclusions presses...). Ho escrivim i ho llegim tot fent una pregària.

Per acabar:

Estaria bé que les conclusions s'enganxessin en el quadern de grup o en el suro de la sala (si n'hi ha) per tal que les tinguem presents en l'actuar de la Campanya.

- **Puzle** amb una imatge de l'Evangeli (veure **annex 2**):

Es fotocopia i s'amplia (si es vol) la imatge de l'annex 2. també s'hi pot enganxar una cartolina per donar-li més consistència.

Hi ha dues formes de **començar** la dinàmica:

- 1- Amagar les peces del puzle per la sala i que els infants les busquin. Quan han trobat totes les peces es munta el puzle. També es poden posar damunt de la taula de forma desordenada per tal que les ordenin i el muntin.
- 2- L'animador els hi fa el següent passaparaula i a cada resposta correcta se'ls hi dóna una peça en ordre aleatori.

Preguntes del passaparaula:

	RESPOSTES
1. A = és el 3r pas de la Campanya i on queda reflectida l'acció	ACTUAR
2. B = diòcesi en la que hi ha MIJAC	BARCELONA
3. C = el mitjà a través del qual fem l'acció... es tria un lema cada 2 anys	CAMPANYA

4. D = el MIJAC s'organitza a nivell... i català	DIOCESÀ
5. E = és l'equip d'infants diocesà que comparteix el que fem als centres	ENROLLAOS
6. F = quan acabem la Campanya celebrem una...	FESTA
7. G = ens hi trobem cada setmana al MIJAC per fer coses...	GRUP
8. H = normalment és la salutació inicial que fem quan ens veiem	HOLA
9. I = són els protagonistes del MIJAC	INFANTS
10. J = és el 2n pas de la Campanya i escoltem el que ens diu Jesús	JUTJAR
11. L = es tria cada 2 anys per concretar l'acció de la Campanya	LEMA
12. M = fer l'acció és posar-se en...	MOVIMENT
13. N = el nom de la revista on compartim el que fem als grups	NOTÍCIES P
14. O = allò que ens proposem d'aconseguir amb la Campanya	OBJECTIUS
15. P = paper o tela portats amb pals amb que podem portar el lema	PANCARTA
16. R = l'equip d'infants que formen els "Enrollaos"	RESPONSABLES
17. S = (en castellà) és el dia en què ens trobem al MIJAC	"SÁBADO"
18. T = és la gran festa final de la Campanya a nivell diocesà	TDI
19. U = la... fa la força, també en l'acció que portem a terme	UNIÓ
20. V = el 1r pas de la Campanya que ens ajuda a concretar l'acció	VEURE

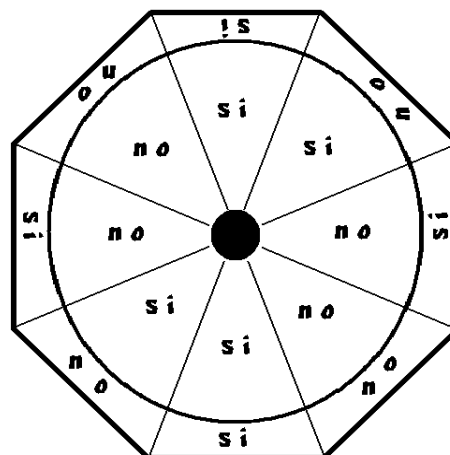
Per acabar:

- Es munta el puzzle i es comenta en el grup què els hi suggereix en relació a "posar-se en acció". L'animador pot ajudar amb preguntes com:
 1. Què diu Jesús? A qui parla? A què els convida?
 2. A què ens convida a transformar Jesús a nosaltres?

Manolo Juárez.
Octubre de 2011.

ANNEX 1

BALDUFA DEL SI - NO

SITUACIONS EN LES QUALS HEM DESCOBERT EL COSTAT POSITIU DELS ALTRES

A QUÈ ENS CONVIDA JESÚS DAVANT D'AQUESTES SITUACIONS?

DONEM GRÀCIES A DÉU PEL QUE HEM DESCOBERT:

